

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalmorum Liber III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

PSALMORVM
LIBER III.

PSAL. LXXIII.

Quam bonus Israël Deus.

PROVIDENTIA ASSER-
TISSIMA.

3 Psalmus Asaph.

Carmen Tricolon Tetrastrphon.

T nempe si mens purior Israël
Constet, probandus constat itē DEVS
Iis, quos tueri nomen almuin
Cura tenet, studiumque rectum.

- 2 O me (referre exempla iuuat mea)
Quam penè iniquo corrueram pedes;
Namque inquietis iam lababam,
Consilijs temerare gressum.
- 3 Nam me soluto proposito inuidum
Vulgi profani stulticia abstulit,
Florere dum cerno beatos,
Quos furor improbitasque versant.
- 4 Non obligatis hos retinet diu
Mors lenta vinclis; vinida roboris
Vis constat illis, instar aulæ
Præualidæ, solidata pingui.
- 5 Mortalium hos non ægra molestia,
Humana plaga aut tentat, vt insolens
- 6 Hos torque commendet superbo,
Vestiat & violentus ardor.
- 7 Queis crassa pingui fors adipe editur
Erumpet ipsis ex oculis, licet
His ampla cordis vota surgant,
Exitus exuperat secundus.
- 8 Sic dum liquefcunt, improba proferunt
Iniuriarumque ac violentiæ
In verba, fastuque insolenti
Alloquiis furiantur altis.

- 9 Ore & scelesto sidera tangere, &
Sermone cælum rundero perfido
Audent, & infreni per omnem
Lingua aduent temerantque terram.
- 10 Ergo (labore ac non sine maximo)
Haurire plenas mæstitiis aquas
Eius coactus nec quietis
Huc animis populus redibit:
- 11 Ut dicat, Ecquid noscere creditur
FORTIS? superno an constat in æthere
Humana noscendi facultas,
Aut superos tenet vlla cura?
- 12 Isti en nefandis moribus impij
Mundi quietos continuant dies;
Quos res beatis apparatus,
Vis & opum cumulata complet.
- 13 Purgare frustra cor studij meum,
Frustraque palmas innocuas lauo
- 14 Certè; ac diebus manè cunctis
Arguor assidueque pector.
- 15 Si dico, sanè sic referam, quasi
Hæc filiorum conditio notet
Vitam tuorum, falsus ipse
Colligo dum tenerè, fefelli.
- 16 Si scire certo examine cogitem
Hæc; explicanti perpetuus labor,
Et fluctuantis cura mentis
Ante meos oculos oberrat.
- 17 Arcana donec FORTIS in abdita
Mens me vt venirem commonuit mea,
Horum notareque, vt supremus
Exitus, vt recidatque finis.
- 18 Nempe hos locis tu sistere lubricis
Das, & ruinis exitalibus
Impellis, vt scissos repente
- 19 Comminuat cita vis pauorum:
Nocturna qualem somnia imaginem
- 20 Excussa perdunt terribilem prius,
IAS eorum magna in vrbe
Spectra dabis vigilata temni.
- 21 Iam cor mî aceto serbuerat, mei
Renes me asupi pungere coeperant;

11 4

22 Ignarus

- 22 Ignarus atque excors apud te,
Quadrupedes veluti, stupebam.
- 23 Quumque ipse tecum semper obambulans,
Dextram tenentem teque sequar meam;
- 24 Ductum tuo me vera cepit
Gloria consilioque fultum.
- 25 Cælo sed omni quis mihi? nec velim
Terris, neque optem quem socium tibi.
Desit mihi vel cor, caro vel
- 26 Deficiat tenuata membris:
Munimen amplum, robur & est mei
Cordis, neque vnquam deficiens DEVS:
- 27 A te peribunt sed remoti;
Te & violans cadet ecce adulter.
- 28 Hoc, ipse dicam, si experiar DEVM
Semper propinquum, me iuuat, atque HERO
Fidisse in vno semper I A,
Cuncta tua & memorare facta.

PSALMVS LXXIIII.

Vt quid Deus repulisti in finem.

GRAVISSIMAE TEMPESTATIS
DEPRECATIO.

Admonitio Asapho.

Carmen Dicolon Distrophon.

- N**AM cur DEVS remotius reieceris
Nullo reducens tempore?
Tuusque nasus in pecus fumat tuum,
Queis pastor ipse accesseras.
- 2 Memento qualis comparatus iam tibi
Grex, ac redempta quæ tribus:
Illa, est quæ amato lecta patrimonio
Sione monte in inclyto;
Terris magis quem cæteris elegeras
Tuo fouendum numine.
- 3 Attolle gressus vastitatum vindices
Diu iacentumque urbium:
Nam sancta multus hostis impetens loca
Ausu maligno polluito

4 Fremuntque

- 4 Tremuntque ruginique in tuis conuentibus;
Ac nomen angustant tuum:
Panduntque late signa, signa iam sua,
Malo locata & omine:
- 5 Insignis alto monte nouus vt fragor
Bipennibus duris sonat,
Quas in supernis silua ramis arborum
Tulit reciso stipite.
- 6 Cælata quondam, trita nunc sunt malleis,
Tunsa & securi barbara.
- 7 Ademque flammis torridis sanctam tuam
Misere sæuisque ignibus;
Sedis dicatæ ac nomini tuo domum in
Terra prophaniè polluant.
- 8 Dixere secum, Diruamus hæc simul;
Conuentus vndique ardeat:
Quicumque terra constitit prius sacra,
Cesset perustus ignibus.
- 9 Iam signa nusquam nostra, nusquam visitur
Propheta, nullus cognitor,
Qui certa nobis indicare tempora
Modumque casibus queat.
- 10 Quousque probra pressor ingeret, D E V S?
Illudet hostis ac tuum
Nomen nefandis semper ausis impius
Nullo repulsus tempore?
- 11 Manum quid vltra auertis? eia dexteram
Exprope de sinu tuam.
- 12 Antiquo ab vsque R E X D E V S in tempore
Terræ salutifer manens:
- 13 Tu diuidebas vi tua mare, intra aquas
Frangens draconibus caput.
- 14 Tu contudisti cete magni vertices,
Voranda præbens fercula:
Queis cunque sedes tesqua cedunt arida
Magnis adusta solibus.
- 15 Erupit isto rupe fissa numine
Fons, riuus atque ductilis:
Tuisque iussis aruere flumina
Lymphis repressa turgidis.
- 16 Tuus dies est, furua nox paret tuis
Iubarque, Solque legibus:

- Sterere cuncti te iubente termini
Terræ futuri immobiles.
- 17 Hiems & æstas imperata munia
Fictore te custodiunt.
- 18 Hostis memento probra quanta numini
I AE superno fuderit;
Infana quantum turba nomen spreuerit,
Te sæpe prouocans, tuum.
- 19 Feris tuæ ne prode vitam turruris
Disperdere heu phalangibus:
Gregem tuorum néve longa pauperum
Obluione desere.
- 20 Attende pacto, attende tandem fœderi,
Quod saluus orbis audiit:
Nam plena terræ sunt profunda pascuis
Tenebricosæ iniurix.
- 21 Læsus querela ne erubescat irrita
Te dum requirit arbitrum:
Vt nomen istud turba egena pauperes
Dignis loquantur laudibus.
- 22 Sta, surge PRINCEPS, ac tuam tu litiga
Litem tremendo numine;
Memor que cerne probra, quæ iacit die
Infana gens omni tibi:
- 23 Vocem que nec te tam prementum negliges
Clamore sepè, quem tibi
Infesta turba semper vsque in æthera
Tollit tumultu feruido.

PSALMVS LXXV.

Confitebimur tibi Deus.

CONSTANTIS SPEI VO-
TVM RATVM.

- 1 Ad præstantem, Ne corrupas, Psalmus
Asaphi Canticum.

Carmen Tricolon Tetra-strophon.

- 2 **T**E gratulati dicimus ô DEVS,
Te gratulanti laude fatebimur:
Miranda nomen facta & ista
Esse tuum referent propinquum.

3 Cdm

- 3 Cùm dicitus adsit, iudice me, dies,
 4 Tunc æqua dicam iura: licet fluat
 Cultore tellus cum suo, vsque
 Cuius ego statui columnas.
 5 Infanientes commonui vetans,
 Infana tandem stultaque sistite
 Patrare, cornu tu & superbum
 Tolle minus genus impiorum.
 6 Istudque cornu tollite ne altius;
 Cervice neu vos crassa loquamini in-
 7 tenta; neque ortu nec cadenti
 Gloria sole venit neque Austro.
 8 Index DEVS namque integer illius
 Demergit imo puluere verticem;
 Hunc sed decora sede in altis
 Collocat ex humili cathedris,
 9 Nam rubra vini pocula miscuit
 IAS, manu quæ plena tenet graui,
 Humore certè effudit ex hoc;
 Fax tamen hîc residet tremenda,
 Hanc suget, hanc & combibet impius,
 Quemcunque tellus continet infima.
 10 Idque ipse narrabo per omnes
 Sæpè dies memor & reponam:
 Psallamque, LVCTANS quem coluit, DEO;
 11 Cuncta impiorum & cornua conteram:
 Ast esserentur iusti in altum
 Cornua, conspicuusque vertex.

PSALMVS LXXVI.

Notus in Iudæa Deus.

SAPIENTISSIMA SCHOLA
ECCLESIA.

- 1 Ad præstantem in Neghinoth, Psalmus
 Asaphi Canticum.

Carmen Sapphicum.

- 2 NOTIOR Iuda DEVS est in omni,
 Illius magnum celebratque nomen
 3 Israël, fixis Solymæ ac Sione
 Remque domunque.

- 4 Ille & ignitas ibi fregit arcus
Cuspides, scutum, gladiumque, & VSQVE
- 5 Bella. Tu clarus, validus rapaces
Vincere monteis.
- 6 Corde robustis spoliata celsit
Præda victori tibi: dormiens tunc
Mens viros forteis tenit, manusque his
Nulla reperta est.
- 7 Dum tua obiurgans DEVS alme Iacob
Vox sonat, curus, equus, & magistri
Obruti segni posuere somno
Languida membra.
- 8 Tu potens, terrens, metuendus ac tu;
Cum tuus vultus caluitque nasus,
Quis queat præsens trepidante nunquam
Sisteres gressu?
- 9 Iudicem cælo simul ac tonantem
Audiit tellus, metuens quiescit
- 10 VSQVE, dum seruans humiles stat æquos
Numine PRINCEPS.
- 11 Bilis acris nam te hominis fatetur
Vindicem; quidquid tibi restat iræ
Cinge; mortali reliquos tremendos
Cinge furores.
- 12 Vos DEO circum populus propinquus
Vota damnate, atque animum probanti
Soluite, ac munus properate forti
Terribili que.
- 13 Vineæ plenos veluti racemos,
Spiritus sciadet nimium tumentes
Principum; terræ penitus tremendus
Regibus ipsis.

PSAL. LXXVII.

Voce mea ad Dominum clamaui.

SPEI FVLGIMEN SAPIENS
OBSERVATIO.

2 Ad præstantem super Ieduthun, Asaphi Psalmus.

Carmen Tricolon Terraestrophon.

- 2 **C** Lamore vocis cum querula DEVM;
Voce ac DEVM cum sollicito mea,
Attendit is, præsentem & aure &
Nunquam mi propior benigno.

3 Angusta

- 3 Angusta quando me premeret dies,
Curis petebam sollicitis H E R V M,
Manante tota nocte nostro
Vulnere (nec requies) cruorem.
Solamen hæc mens respuit ac fugit:
- 4 Tantum D E I cum sim memor infremens,
Contemplor hic ; & pressus vsque
Spiritus obruitur dolore...
- 5 Per te meorum sunt quoque luminosa
Detenta claustra, mutus vt hæream:
- 6 Quondam nec oblitus dierum
Sæcla suos recolo per annos.
- 7 Et mente nostram dum recolo lyram,
Cor nocte curis spiritus implicat:
- 8 Sæclis H E R V S num nos repellet?
Nunquam animum referetque amicum?
- 9 Num vim benigni numinis abstulit,
Prorsusque dictum desit omnibus
- 10 Sæclis ; & ignouisse F O R T I S
Immemor est penitusque cessat?
An ne vsque clausit viscera, cum furor
Nasum repletet ? duruit intimè
Pectus benignum, nec misertus
V S Q V E animum & facilem reducet ?
- 11 Correptus inquam, quin labor hic meus
Alta reponet tempora dexteræ,
- 12 Antiqua gesta mira & I A E
Ipse meis memorabo in annis?
- 13 Nam cogitabo exempla que singula,
Et gesta voluens mente colam tuas:
- 14 Tu more sancto semper idem
Es D E V S atque viæ probatæ.
Quis F O R T I S æquat magnificum D E V M?
- 15 Tu F O R T I S auctor miraque perficis,
Tu robur istud vimque magnam
Nosse dabis populis tremendus.
- 16 Isto redempta & libera brachio
Proles Iacob, Iosephidum & genus
Exultat; & nomen sacratum
Vsque tibi populo huic reponis.
- 17 Videre & vndæ te, & trepidi quoque
Videre fluctus te pelagi D E V S,
Et stagna, spumantesque abyssi
Oceanus tremuitque vastus.

- 18 Nubes procellas imbris arduæ
Fudere aquosas, vox sonuit polis;
Cursus sagittarum marum
Aethereas peragravit oras.
- 19 Tunc vox fragoris pertonuit tui
Tractum rotundum, luceque fulgurum
Splendebat orbis; fundo ab uno
Contremuit pauefacta tellus.
- 20 Constrata salsum per pelagus via est,
Cessit reductis quod tibi semitis:
Vestigia aut obducta demens
Turba petit, reperitque nulla.
- 21 Mosis fideli & pontificis manu
Aaronis almus tu populum tuum,
Pastor pecus ceu, congregatum
Per nemora & fluuios agebas.

PSALM. LXXVIII.

Attendite popule meus legem meam.

IUDICII ET MISERICORDIAE PARTES.

1

Admonitio Asaphi.

Carmen Dicolon Distophon.

- A** Vribus intentis, popule ô, mea percipe dicta,
Et ore, disce, quæ tibi feram meo.
- 2 Antiquis vates exemplis ora resoluam,
Promptus referre quæ abditis latent modis.
- 3 Quæque ipsi ex patribus nostris audita tenemus,
Malum nefasque sit latere posteros.
- 4 IAE vt narremus laudes mirandaque gesta,
Stupenda celsis atque facta viribus.
- 5 Israëlique datam legem testetur Iacob
Referte iussa filiis monens suis;
- 6 Natorum vt ventura atas sciat, illaque dicant
Et sæcla narrent affutura posteris:
- 7 Inque DEO figant memorem spem, gesta que foris
In mentem secum non mouenda conferant:
Illius ac studio obseruent præcepta probando,
Patrumque facta deserant rebellium:
- 8 Exempla ætatis fugiant, ætatis inique
Malisque corda iam notata fraudibus:

Cuius

Cuius apud FORTEM tunc mendax spiritus hæsit;
Fidemque prodidit piis bonam viris.

- 9 Ephraïdum gens cincta armis, dexterrima & arcu,
Dat verâ terga, prohi, fugitque prælium:
- 10 Nam rupere DEI fœdus, legisque tenendæ
Metu carere non pudebat improbos;
- 11 Illius oblitos gesta & miracula certa
Suis videre quæ peracta sensibus.
- 12 Testibus ille horum patribus miracula quondam
Agris Soanis fecit atque Misraïis: /
- 13 Quos, mare diffindens, undæ inter stantis aceruos
Pede haud labante transtulit, nec humido.
- 14 Nube diu, placidique hos lampade noctibus ignis,
Vtrumque & ipse temperans præinerat.
- 15 Hos sterili in tractu disclusis cautibus ampla
Aquæ refecit vt marinæ copia.
- 16 E silicis venis riuos erumpere iussos
Sequente duxit is per arua flumine.
- 17 Amplius addebant illi peccare SUPerno
Rebelle mente tesqua per malè hospita.
- 18 Ausi animis tentare suis ac poscere FORTEM,
Sibi paranda ferula pro libidine.
- 19 Inque DEVM summû malè sunt dubitata loquuti,
Et hæc furenti protulere murmure:
Mensam structam epulis deserto sternere saltu
Potestne FORTIS? an parare non valer?
- 20 Certè illo nuper caute feriente, fluebant
Aquæ, tumens & instar vnda fluminis:
Num populo præbere suo panemque cibumque
Valebit ille munus atque carniû?
- 21 Audiit ergo IAS feruenti accensus & ira, ac
Iacob vsit ignis, Israël furor.
- 22 Quippe DEO renuit penitus gês credere, & ex spes
Diu & salutis immemor iam cognita.
- 23 Cælorum portas patefecit, & æthera iussit;
Pluitque manna non profana fercula.
- 24 His dedit annonam cæli, panemque supernum,
Bonumque corda fortiora pascere.
- 25 Has epulas sibi quisque legens vir feminaque edie
Satis benigna dona prouidentie.
- 26 Euro etiam cælis acto vi roboris ampla
Dei vocantis ductus adfuit notus:

27 Pulueris

- 27 Pulueris inque modum pennatam ex aëre carnem,
Auesque, arena quanta littore est, pluit:
- 28 In media atque illis effudit castraque circum,
Domosque, tela quas retexta struxerat.
- 29 Et quamuis audis, tamen attulit vsque cupitas
Dapes fatis superque quam petit fames.
- 30 Ore & adhuc dapibus pleno non illa remota
Cupido cessit intimo procaz finu.
- 31 Iisque D E I intumuit nasus, pinguesque cecidit,
Et Israël's optimos solo impulit.
- 32 Cuncta licet certa hæc, vrgent peccare, nec illi
D E I stupenda credidere munera.
- 33 Ergo dies tenues illis consumpsit & annos
Malis volantes turbidos laboribus.
- 34 Cumque illos cædens vexaret, manè reuersi haud
Requirere atque postulare desinunt.
- 35 Tūc F O R T E M meminere D E V M. F O R T E M que
Suumque robur, & salutis arbitrum; (supernum,
- 36 Ore quidem docti blandiri, & subdola linguis
Simulque vana verba sæpe fingere:
- 37 Cor tamen haud illis firmum D O M I N O que probandum,
Fidésve sacri non caduca fœderis.
- 38 Ipse tamen clemens, soliusque ignoscere prauis,
Nec is libenter actus ipse perdere:
Qui studet ipse suum nasum compefcere, bilem
Sibi paratus temperare concitam.
- 39 Sed meminit, quod fracta caro, quod spiritus alis
Abire promptus, haud redire commodis.
- 40 O quoties illi per sola & inhospita tesqua
Tentant acerbis & premunt negotiis;
- 41 Atque iterum sæpè ac F O R T E M tentare, verendo
Et Israël's arcta signa figere.
- 42 Nec meminere manus, cuius virtute redemptos
Colenda ab hoste nuper extulit dies.
- 43 Cùm Phariis sua signa dabat, portentaque regnis;
Agro & Soanis efficace numine:
- 44 Ilicet in rubrum sunt flumina versa cruorem,
Negant petita & his fluenta poculum.
- 45 Misit apem, vespam, muscas insectaque miscens
Quibus comedit, vsit atque perfidos:
Pestiferam immisit per flumina & oppida ranam,
Reducta vt intret perdere in cubilia.

- 46 Germina cuncta dedit bruchis attondenda, hominumque &
Borum in labores trux locusta scruuit.
- 47 Grandine confecit vires, glacieque rotunda
Agrorum inuisit vtilis sycaminos.
- 48 Tradidit illorum lapidoso grandini inerme
Pecus, globis dedit gregesque flammeis.
- 49 Ardoremque sui nasi permisit in illos,
Furoris iræ in arcta claustra pectorum:
Anguste afflictis furias immiserat atras,
Malos ferenda dona perque nuntios.
- 50 Ipse suum expeditiit nasum cui semita facta, vix
Eat furoris haud reterentis impetus:
Nullas ille animas letho sternente negauit,
Data est necanda vita cuncta pestibus.
- 51 Aegypti primis natorum regna per ampla
Ferita cuncta concidere corpora:
Primitias generis statuendi & roboris omnes
Chami quot ampla fouerat feri domus.
- 52 Inde suum populum semotum eduxit, vt olim
Agri magister in reducta fert gregem:
- 53 Tutos & nulla oppressos formidine duxit,
Salo obruente castra textit hostium.
- 54 Peruenere suos in fines, sanctaque montis
Loca, eius alna dextra quæ sacrauerat.
- 55 Gentibus expulsis metiri prædia iussit,
Agrosque, celsit incolis domos nouis.
Quæque illæ tenuere feræ tentoria gentes,
Fenet colenda diuidenda & Israël.
- 56 Illi altum tentare DEVM, contemnere foedus
Pergunt profani & ampla testimonia.
- 57 More patrum prauè inuersi nimiumque rebelles,
Dolosus arcus vt ferire peruicax.
- 58 Inuidiam cœpere suis altaribus, iras
DEO mouere, signa sculperet & noua.
- 59 Audiit egressus DEVS ac fastidiit Israël,
Suo remouit huncque valde pectore.
- 60 Cultra sibi vicina hominum tentoria Siloh,
Domum reliquit & sibi antè cognitam:
- 61 Præsidij atque sui sedem roburque decusque
Manu afferenda tradidit prementium.
- 62 Ipse suum populum gladiis obiecit, in ira
Suo recessit ipse patrimonio.

- 63 Consumpsitque ignis iuuenes; sine laude Hymenæi
 Nouum sacrandâ nupta venit in torum.
- 64 Ense sacerdotes ceciderunt; mæsta mariti
 Puella luxit orba funus haud sui.
- 65 Excitus vt somno DOMINVS tunc, ac velut heros
 Mero solutus ore, concrepat graui:
- 66 Et ferit ipse suis postica prementibus, addens
 Plagas, pudenda semper atque vulnera.
- 67 Fastiditque Ioseph tentoria, lectaque Ephraim
 Tribus relicta est non probante numine.
- 68 Illi est lecta tribus Iudæ; montisque Sionis
 Amata valde consistere culmina.
- 69 Sancta sibi hinc veluti constructa palatia fixit,
 Velutque terra non mouenda seculo.
- 70 Delegitque Dauid famulum, caulisque vocatum
 Recepit atque de grege hunc bidentium:
- 71 Duxit oues fatas & pabula lata secutum,
 Vt pasceret suum Iacob, & Israël.
- 72 Sincero sic corde ipsos; palmisque peritis
 Greges magister egit impiger suos.

PSALMVS LXXIX.

Deus, venerunt gentes in hære-
 ditatem tuam.

CHRISTI SALVTIFERI
PRAESTOLATIO.

Psalmus Asaphi.

Carmen Tricolon Tetrastrophon.

HAereditatem plurima gens tuam
 Inuasit ausu præcipiti ô Deus;
 Aedemque sacratam, tuique
 Sancta ferox temerat palat?
 Salémque aceruis ruderis obruta
 Illa alta quondam, claraque, nunc iacet:

2 Calique pennatis cadauer
 Esca data est famulùm tuorum:

3 Carnes piorum terræ etiam feræ
 Scindunt rapaces; diffuit & cruor,
 Diruptus amplæ vt riuus vudæ,
 Mœnibus in Solymis abundans:

Nemo

Nemo sepulchro condere prospicit.

4 Probrum malignis nos sumus accolis;

Ridemur, illusi que circum

5 Vndique finitimis manemus.

5 IAS modum quem constitues diu

Succensus, ira vt flamma equidem tua

Excrescit, ac zelus tremendo

Exuperat, trepidatque motu.

6 Effunde bilem genibus o tuam,

Regnis tui almi & numinis inscius;

Nullus tui quis aut vocandi

Nominis est amor aut colendi.

7 Namque illa Iacob sustulit heu vorax

Gens, culta & arua hæc perdidit ac domos.

8 Delicta iam nostra heu priora

Parce precor meminisse prava:

Festinus imò visceribus tuis

Occurre nobis pauperibus nimis,

9 PRINCEPS salutis almæ, vt olim

Sis DEVS, auxiliumque prestes:

Constet tui vt sic gloria nominis,

Ignosce nostris criminibus; tamen

Nomenque firmando, periculis

Eripe nos, redime & paratis.

10 Nam cur prophano murinare gentium

Dicetur, Horum nunc vbi iam Deus?

Vt sanguinis vindicta constet

His oculis, famulam tuorum.

11 Sit nota cunctis gentibus vitio huc,

Audi gementem carcere in horrido,

Magna tui iam vi & lacerti

Colla neci annumerata solue.

12 Vicina nobis ter ferat & quater

Pornas malorum turbâ sine suo

Ludibriorum, quæ, exprobrando

Impia te DOMINVM, vomebat.

13 Semper fatentes nos populus tuus

Et grex, tui nos agmina pascui,

Laudes tuas & nos canemus

Quas soboles reuocanda discat.

Qui regis Israëli, intende.

MALORVM DEPRECATIO VERI
BONI PETITIO.

Ad præstantem super Sosanin Gheduth.
Asaphi Psalmus.

Carmen Dicolon Tetraastrophon.

- 2 **P**Astor prospiciens qui regis Israëli,
Ioseph lanigeras ceu pecudes agens,
Ausculta; resides qui Cherubim super,
Lucem redde fauens tuam.
- 3 Exaltare tuam perge valentiam
Præfens Ephraimo, Beniamino ac tuis,
Præfens ac Menasa; denique tu salus
Nobis omnibus adueni.
- 4 Nos reddens tibi iam restitue ô D E V S;
Vultus da properè fulgeat vt tuus;
Nobis semper erit namque salutifer,
Auctor lætitiæ & bonæ.
- 5 I A S armipotens quem D E V S ô modum
Fumandi in populi sæpè tui preces
- 6 Pones? queis miseris fercula, pocula
Metiris lachrymis mera.
- 7 Certamen positum simus vt hostibus
Nostris, ludus item finitimis, facis:
- 8 Nos redde armipotens, iste salutifer
Vultus fulgeat ô D E V S.
- 9 Vitem, quam Phario transtuleras solo,
Plantasti, penitus gentibus, aduenam,
- 10 Eiectis; colis hanc, & vacuo loco
Radices agere efficis.
- 11 Montes vmbra tegens illius induit,
Ramos præualidis persimiles iubes
- 12 Cedris, ac teretes ad mare palmites
Flumen tangere germina.
- 13 Disruptis patulam cur modo sepibus
Cuncti diripiunt (nec labor) hospites?
- 14 Hanc siluestris aper proterit, hanc agri
Depascit varia & fera.

- 15 Iam nunc armipotens ô D E V S huc redi,
Et vitem memor hanc inspicere ab æthere;
16 Ac plantam, tua quam dextera seuerat,
Germen quod tibi fixeras.
17 Ardet scissa ruens, ignibus ac perit,
Dum vultus furor hanc increpuit tui,
Dum flagrat facies ista, periculis
Cunctis heu penitus subest.
18 Constet iam ista manus, conferat ac viro,
Quem dextræ extuleras præsidio tuæ;
Et quem terrigenam tu tibi prouido
Firmum robore feceras.
19 A te distrahier, teque relinquere
Continget minimè; viuere tu dabis
Nobis, cura quibus tunc fuerit mæ
Cultus nominis vnica.
20 I A S restituas armipotens D E V S
Nos, ac da, facies splendeat vt tuæ;
Nobis certa salus hæc fuerit: tuo
Ergo hoc perface numine.

P S A L M. LXXXI.

Exultate Deo adiutori nostro.

B E N I G N A E S A L V T I S
G R A T V L A T I O.

1 Ad præstantem super Githith Afaphis

Carmen Sapphicum.

- 2 P R I N C I P I nostro canite, & potenti
P R I N C I P I lætas geminate voces;
Quem D E V M quondam tenuis benignus
Sensit Iacob.
3 Tollite huic hymnum, sonitusque ferte
Tympani ac dulcis citharæ canoros;
Tibiz his mixtæ, referantque lætum
Nabilia psalmum.
4 Cùm refert cursum, renouatque mensis
Certus, & festam repetit diem Sol,
Quæ sacra in nostris numeratur annis,
Clangite cornu.
5 Sic statum multis tenet antè seclis
Israel, postquam D E V S ipse Iacob
Prouidus fouit; stata suntque ritè
Debita iura.

I 3

6 Esse

- 6 Effē. quæ magno monumenta Ioseph
 Is dabat, quando Pharij tyranni
 Viferat terras, labij & colonos
 Non mihi noti.
- 7 Ipse onus presso ex humero ferentis
 Abstuli, ac palmas penitus remoui
 Et cabos vda solitas & ollam
 Fingere creta.
- 8 Rebus angustiis tibi me vocanti
 Adfui sospes, tibi iura dixi
 Abdius vasto tonitru; tui vsque
 Quale periculum
 Fecerim, testis Meribæ est aquarum
 Riuus. His audi monitis, mihiq̃ue
- 9 Israël pare, & peregrina sperne
 10 Numina cultor.
- 11 Sum tuus quando DEVS vnus IAS,
 Quo duce & terras Pharias relinquis,
 Os tuum profer, pete magna, magnis
 Quippe replebo.
- 12 Vocibus nostris populus remissa
 Aure contabat, mea nec volebat
 Israël dicta aut retinere mente
 Iussa fidei.
- 13 Ergo laxis hos rapidos habenis
 Corde permisi nimium soluto
 Ire qua præceps ageret libido,
 Consiliūve.
- 14 O meus mi si populus fidelis
 Vellet audire, ac potius viarum
 Quæ voco præsens facilisque duco, in-
 sistere calles:
- 15 Iam manu versa peterem prementes
 Quos pauent hostes domitos; & IAB
- 16 Inuidos falsum trepidus profari
 Cogeret horror:
 Tempora & longum stabilita in ætuum
- 17 His forent: flore ac saturos benigni
 Farris, è saxo liquidi replestem
 Flumine mellis.

PSALM. LXXXII.

Deus stetit in synagoga deorum.
 PRINCIPVM EXEMPLI MALI
 REPREHENSIO.

Psalms Asaphi.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 1 **C**onuentu DEVS imminens
 Adstat magna videns sceptrā potentiae;
 Iura ac iudicibus sua
 Exercet mediis, puraque vindicat.
- 2 Vobis quis fuerit mali,
 Praui ac iudicij quis pudor, aut modus?
 Quem finem faciet fauor,
 Quo lata improbitas vsque fouebitur?
- 3 Quin pupillus & indigens
 Pauper cum misero iustitiae suae
- 4 Certo vindice gaudeant,
 Dum vos iudicium cernitis integrum;
 Vos defendite & integram;
 Vos fauis tenues eruite improbis.
- 5 Isti munera nesciunt,
 Nec pondus reputant officij sui;
 Obscuris penitusque eunt
 Errorum tenebris; quamlibet omnia
 Nutent cardine proruto
 Fundamenta, quibus terra grauis cubat.
- 6 Omnes vos ego dixeram
 Et natos superi principis & deos:
- 7 At vos mors manet illa Adam
 Et casus similis principibus feris.
- 8 Surge, atque arbitrio DEVS
 Terram corrigito ac terrigenas tuo:
 Nam tu prouidus omnium
 Haeres regna tenes iuraque gentium.

PSALM. LXXXIII.

Deus quis similis erit tibi?
 DEI VINDICIS ET MISERI-
 CORDIS INVOCATIO.

Canticum Psalms Asaph.

Carmen Dicolon Tetrastraphon.

- 1 **N**E surdus taceas, neu sileas DEVS,
 2 **F**ORTE M nulla quies te teneat precor,
 1 4 3 Hostes

- 3 Hostes ecce tui nam fremitu improbo
Tendunt tollere verticem.
- 4 Occulta hi populum consilia in tuum
Iungunt, atque tuos callida in intimos;
- 5 Aiunt, Huc agite, ac scindere stirpibus
Imis hos simul vndique
Pergamus, genus hoc funditus viuat,
Nec vltra soboles nomen & Israël
Dicatur potius viuere, nec memor
Quisquam hoc enumeret genus.
- 6 Vno corda animo conciliant simul
In te polliciti foedera iungere,
- 7 Quotquot castra, & Edom continet efferus,
Et quotquot vagus Ismael.
Moabi soboles cumque Hagaris grege,
8 Ghebaliq̄ue domus, Ghamonis & genus,
Durus queis Ghamaleq̄ iungitur, & Tyrus,
Infesta & Peleseth nimis.
- 9 His iuncti Assyrij brachia fliis
Loti firma parant; vsque etenim valent
- 10 Hi, quondam vt tumidus Sisara, concidant
Fac, & ceu Madian ferox:
Qualemq̄ue herbiferis vallibus impium
Viderunt Iabinum flumina Kisonis:
- 11 Latamenque olidum caesa dedit manus
Terræ quam Dojrus lauat.
- 12 Horum magnificos nempe dabis velut
Ghorebum, Zeebum, castraq̄ue Salmunagh:
Cunctos pone precor ceu Zebeam ferunt
- 13 Horum precipites duces
Ausos, pulchra quidem, dicere, Sors DEI
Nobis cedat, ager nos dominos beet:
- 14 Ceu vento stipula impellitur, hos age,
Ceu turbo pueris, DEVS.
- 15 Igni frondiferumq̄ue vt nemus vritur,
Vt flammæ altisonis montibus increpant;
- 16 Tempestate rue hos precipites tua
Sic, & turbine dissipa.
- 17 Totam fusus item hos per faciem pudor
IAE nomen agat quærere turbidos:
- 18 Pleni dedecore ac perpetuo ruant,
Turbati & pereant diu.

29 Sic te discere, sic noscere maximam
IAM, te poterunt dicere & vnicum,
Omnis terra tremens suspicit editi
Cuius numina nominis.

PSALM. LXXIII.

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum.

SOLI DEO GRATI BEATI.

3 Ad præstantem super Gittith filiorum
Corahh, Psalmus.

Carmen Dicolor. Distrophon.

2 **B**ellipotens IAS tua quam tentoria diua
Digna coli sunt, dignaque amari.
3 Atria quam cupit hic animus, quam percipit, IAE:
Testatura caro mea corque est.
Quippe & ouas canet hæc caro, cui tum cõcinet hoc
Et **FORTEM** & viuum celebrabunt. (cor,
4 Inuenit passerque domũ & nidum sibi; hirundo hæc
Pignora deposuit sua, pullos.
Armipotens IAS mihi rex, Deus & mihi, vt aras
Ipse tuas cupio meditorque!
5 Felices quicunque tua versantur in æde,
Vsque & perpetuò celebrant te.
6 Quique homines sibi te robur posuere, beati,
Strata viasque in corde probatas.
7 Vallibus ingressi plorante vbi murmure fons est,
Cisternæ quoque & imbre recepto;
Imbre vt cisternæ testes rebusque secundis
Exudentque fluantque benignè;
8 Ex turba in turmam venient; **DEVS** inque Sione
Hos auctos virtute videbit.
9 Bellipotens IAS **DEVS** audi vota; precesque
VSQVE meas **DEVS** excipe Iacob.
10 **ODEVS** ð noster clypeus nos respice, Christi &
Gerne tui vultus faciemque.
11 Mille dies vnus vincit tua ad atria, tantum
Viuitur ille dies quoque latus.
Ipse mei optarim potius prope limina, vt hospes,
Esse **DEI**, tentoria quam si
Improba possessor nimis ac ditata tenere.
Atque frequentare integra posseti.

- 12 Nam Sol, nā clypeus DEVS est, namq. optimus IAS,
Et decus & præbebit honorem.
Non negat ille bonum cunctis qui simplice cursu
Ire viam tenduntque fouentque.
- 13 Armipotens IAS, homo, spes tua quem tenet, ille
Multiplici vt fit sorte beatus!

P S A L M. LXXXV.

Benedixisti Domine terram tuam.

DIVINI DONI PRAESTANTIA.

- 1 Ad præstantem filiorum Corahh Psalmus.

Carmen Sapphicum.

- 2 **I**am tuæ terræ miserator IAS
Admoues mentem bonus & benignus;
Iam iugo liber redit ipse fracto
Te duce Iacob.
- 3 Iam tui prauam populique culpam
Tollis, & noxas vitiosaque acta
Oculis, nullo refricanda, & vsque
Obruas, auro.
- 4 Contines iram superantis omnem
Istius nasi, & colibes calorem.
- 5 Nos salutaris DEVS ô represso
Redde furorè.
- 6 Nunquid æternùm subeunda nobis
Istius nubes furibunda vultus?
Tendet in cunctas sobolesque nasi
Istius ardor?
- 7 Nōne tu vitæ propius redibis
Auctor? vt viuens populus tuus te
Te patre & vitam referente certam
Gaudeat almo?
- 8 Te salutarem miserator IAS
Redde nobis, te facilem & benignum of-
fende. Quid FORTIS Dominus locutus
Proferet IAS
- 9 Audiam; namque is populo suorum
Proferens pacem placidam eloquetur,
Ac pijs nunquam in vitium reuertis
Stultitiamve.

10 Proxima

10 Proxima est ipsum gregibus timentum
Iam salus constans aderit, manebit
Gloria hæc, terram habitura nostram
Fixa manebit.

11 Competent, fœdus venientque in arcum
Veritas diua & bonitas sorores;
Oscula æternum sibi sancta iungent
Iustitia & pax.

12 Veritas crescet penitus beato
Germine è terra, aspicietque cælis
Alma quæ formet recreetque mundum,
Iustitiæ fax.

13 Et bonum præstans dabit almus I A S;
Nostra præbebit proprios colono
Terra prouentus, referet probandas
Copia fruges.

14 Et via constans gradietur ampla,
Liberos semper moderata genus;
Ipsiusque almam faciem præbit
Iustitiæ vis.

PSAL. LXXXVI.

Inclina Domine aurem tuam.

MISERICORDIAE SEMPER OPPOR-
TVNA IMPLORATIO.

Oratio David.

Carmen Tricolon tetra-strophon.

1 **A** Vrem miseris verte precor raam
IAS, mihi, prohi, pauperi & indigo

2 Responde, & hanc custos potensque
Serua animam famuli probati.

Te nam Deumque & te mihi PRINCIPEM
Confido certum, te famulus peto;

3 IAS miseris te diebus
Omnibus excipe me vocantem.

4 Gandere iustamque hanc animam foue
Serui, patronum nam colo te meum;
Vni tibi iam dedicatam
Hanc animam fero & ipse tollo,

5 Tu nam bonus, tu parcere promptior,
Valde & benignus tu Domine es tuis:
Quicumque te quærent, bonumque
Te vocitant, Dominumque clamant.

6 Attende & IAS, excipe & hanc precem,

Vocem

- Vocem tuā nec spernito supplicis :
 7 Responde in angustiis vocanti
 Temporibus miserisque presso.
- 8 Nullus tibi par est Domine, ac tibi
 Inter secundus nullus erit, Deos:
 Exempla factis æqua & vsquam
 Nulla tuis memorabit ætas.
- 9 Gentes quot orbis conditor vnicus
 Fecisti, ab omni climate confluent,
 Et supplicabunt, atque nomen
 Laude tuum D O M I N E ampliabunt;
- 10 Nam magnus ipse ac mirificus D E V S
 Tu solus, ergo me doceas viam,
 21 Ritus tuosque, vt veritatem
 Ipse tuam ingrediens frequentem ;
 Vt nomen hoc cor pertimeat tuum,
 Curas inanes vanaque distice
 Huic cogitata, hæc vna tantum
 Cura tui maneat colendi.
- 22 Te corde toto te celebrem D E V M,
 Nomen tuumque ac te Dominum colam;
 Hoc semper vt mihi sit supremum
 Perpetuos studium per annos.
- 23 Nam magna constat mihi bonitas tua,
 Imò (fateri debeo) maxima;
 Tu quippe seruasti è profundis
 Hanc animam barathri cauernis.
- 24 Gens insolentum mihi D E V S institit;
 Et turba præceps ac violentior;
 Curare queis te cura nulla est;
 Hanc animam petiere fortes.
- 25 At FORTIS es tu promere gratiam,
 Mitisque, valde mihi D O M I N E ac bonus,
 Et naribus latis serenus,
 Polliciti stabilisque compos.
- 26 Vt me misertus respicias; tuum
 Roburque præstes huic famulo, tua
 Ancilla quem produxit; atque
 Exhibeas celerem salutem.
- 27 Signum boni in me perface, vt inuidos
 Spectare iustos conficiat pudor;
 Solamine, I A S, quo tuo, que
 Auxilioque fruatur, videntes.

PSALM. LXXXVII.

Fundamenta eius in montibus sanctis.

ECCLESIAE CATHOLICAE
PRAESTANTIA.

- 1 Filiorum Corahh Psalmus Cantici, cuius fundamentum in montibus sanctitatis.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 2 **M**ontibus in sanctis urbem fundauerat I A S,
Firmo quam munimine fixit.
Nempe Iacobiadum præter tentoria cuncta
Portas diligit ille Sionis:
3 Ampla quidem digna ac de te dicuntur, & in re,
Urbs dilecta DEO VSQVE potenti.
4 Ut memorem Rahaba quotquot Babyloneque magna
Me norintque colantque timentes:
Adde Palæsthinam, Aethiopes, Tyriosque; notatur
Ille ibi cen rarissimus ortus.
5 At vir, virque frequens numerusque Sione, SUPERVVS
Quem stabilit, natus referetur.
6 Dum populorum I A S librum scriptumque recæset,
Hunc illic natum inuenit vsque.
7 Cantores tibiae non impare censa
In te suntque omnes mihi fontes.

PSALMVS LXXXVIII.

Domine Deus salutis meæ.

EXPIATIONIS EFFICACIS
POSTVLATIO.

- 2 Canticum Psalmi filiorum Corahh, ad præstantem super Mahhalath Leghanath, Admonitorium Heman Ezraitæ.

Carmen Elegiacum.

- 2 **I**AS teque DEVM nostræ auctoremque salutis
Te, coram clamans, nocte dieque precor.
3 Ante tuos vultus veniant mea dicta pretesque,
Atque aurem penetret nostra querela tuam.
4 Namq. anima hæc saturata malis, mea vita sepulchrū
Penè intrat, certè iam properata tenet.
5 Comparor in foueam demissis, vis mihi, vt illis,
Nulla quibus restat, iam perit atque, viris.
6 Vtque

- 6 Vtque alij extincti defunctus censeor, vt quos
In foueam occisos mors violenta iacit;
Quorum non vltra memor es, scissosque repentē
Diceris ipse tua deposuisse manu.
- 7 Meque ima in fouea (te sic statuente) profundis
Deiectum penitus, sentio & in tenebris.
- 8 Incubuit bilis tua cuncta in me, atque tuis me
Fluctibus immisis omnibus vsque premis.
- 9 Me procul abscedunt noti, te auctore, ego & illis
Horreor inclusus, cui via nulla patet.
- 10 Hique oculi tristes, I A S, mærore laborant;
Te voco, quam longa est lentaque mæsta dies.
Interea palmas ad te & tua numina tendo,
Auxiliumque inter dura pericla peto.
- 11 Nunquid in extinctis facies miracula? an V S Q V E
Ad laudes surgent, qui cecidere, tuas?
- 12 Anne tua exstabit bonitas narrata sepulchro?
An tua in exitio sit patefacta fides?
- 13 In tenebris miranda tua an sint nota? vel ista
Iustitia in terra, quæ meminisse nequit?
- 14 Atqui ego te supplex I A S, te postulo clamans;
Anticipo assidua te quoque manè prece.
- 15 Cur verò hanc animam depellens resuis I A S?
Cur à me facies abdis & ipse tuas?
- 16 Debilis à prima ac pauperrimus ipse iuuenta
Perfero terrores, queis secor vsque, tuos.
- 17 Me super incensique tui venere furores,
Sunt formidinibus membra recisa tuis.
- 18 Ambitus his pressusque laboribus instar aquarum,
Circundor toto contineorque die.
- 19 Me chari sociique procul, te auctore, latentes
In tenebris, noti ac deseruere mei.

P S A L M . L X X X I X .

Miseri cordias Domini in æternum cantabo.

M I S E R I C O R D I A E I N P V B . S A L V -
T E M I M P L O R A T I O .

1 Admonitorium Ethan Ezrahitæ.

Carmen Sapphicum.

- 2 D Ona in æternum miserantis I A E
Subt mihi vati recinenda, & ore
Veritas nostro est memoranda longa in
Sæcla nepotum.

3 Diximus.

- 3 Dixeram, vt mundus, bonitas perennis
 Constat, exstructus; tua & alma calis
 Veritas firma est, ea quippe & ipsos
 Continet orbes.
- 4 Fœdus electo pepigi sacrarum,
 Vt meo iurans famulo Dauidi,
 5 Comparem totum sobolis futuræ
 Semina in æuum.
 Condidi atque istud folium, quod aras
 6 Omnis exstructum colat vsque; cali vt
 Mira testentur tua congregatis
 Veraque sanctis.
- 7 Præpotens I A S. similis quis I A E in
 Aethere est; I A E. ex pueris P O T E N T I V M
 Par erit quis, vel referetur alter,
 Proximus aut quis?
- 8 F O R T I S arcani validusque magni &
 Consili sanctis; metuendus idem
 Accolis quotquot prope & hunc frequentant
 Finitimisque.
- 9 Copiis I A S. validis D E V S., quis
 Par tibi? quis vel similis? tuos qui
 Protegis, certa ac tua te fides I A M
 Vndique cingit.
- 10 Tu maris fluctus cohibes, superbis
 11 Temperasque vndis. Rahabamque cæsara
 Triueras, hostes valido lacerto
 Dispuleras tu.
 12 Et tibi cali, tibi terra substant,
 Quidquid & nusquam vacuum per orbem
 Durat existens, oritur tuis id
 Statque elementis.
- 13 Dexteram mundi, Boreæ creasti
 Abditam sedem; tibi captat Hermon,
 Et tuum nomen recitat sonoro
 Carmine Thabor.
- 14 Brachij quando valida est tui vis,
 Polleat victrix manus ista, in altum
 Dexterâ exsurgat tua certa summi
 Roboris index.
- 15 Muniunt istud folium perenne
 Aequitas & ius; faciem tuamque

Veritas

- Veritas constans præit, & iuuandi
Certa voluntas.
- 26 Ille dicendus populus beatus,
Qui sciunt I A M resonare, iterque
Qui tui splendens ineunt micantis
Lumine vultus.
- 27 Nominis fient hilares tui vi,
Iustus hos tolles, faciesque iustos;
- 28 Tu decus, robur quibus euehendis
Præsidiumque es.
- 29 Tu probas nostri statuenda regni
Cornua, & figes ea; namque nostri
Regis est cura, est clypeusque sancto
Israël I A E.
- 20 Iam pio, te qui colit, es locutus
Certa visenti, E populo valentis
Auxilium lectum iuuenem superna ad
Culmina tollo.
- 21 Sum David nactus famulum probatum;
Vngere hunc sancto statui ipse oliuo;
- 22 Comparat nostra hunc manus, huncque nostra
Brachia firmant.
- 23 Hostis hunc nunquam superans tributum
Legem vexabit, premet aut iniquus:
- 24 Conteramque ipsi malè amica plagis
Agmina duris.
- 25 Veritas huic & mea vis benigni
Numinis constans aderit, meoque
Illius firmum ac stabile eminebit
Nomine cornu.
- 26 Huius imponam pelago manumque æ
Dexteram cunctis fluuiis timendam:
Hunc colent terræ, mare quas oberrat,
Flumina scindunt.
- 27 Me patrem dicet proprium sibi ille,
Me sibi F O R T E M, scopulum salutis.
- 28 Illum ego terræ faciam priorem
Regibus altis.
- 29 Numinis semper mea vis benigni
Certa constabit, solidique pacti
- 30 Veritas; huius sobolemque in vsque &
Vsque reponatis:

Quot

Que
31 Cor
Fili
32 Qua
Iussa
33 Pro
34 Hui
Nec
35 Pro
36 Nur
Iura
Vt
37 Qua
Hui
Hui
38 Lun
Test
V S
39 Tu
Perc
Vnx
40 Ac
Ster
41 Illi
42 Hui
Qui
Hui
43 Des
Hoi
44 Ga
Pro
45 Spl

Quot dies cæli, solium tot huius

31 Conditum stabit. mea lex tamen si
Filiis huius iaceat, nec illi

Iura frequentent;

32 Quæque decernens statui prophanent,
Iussa nec seruent; scelus ipse virga

33 Prosequar dura, repetamque praua
Verbere facta.

34 Huic meum sed nec studium benignum,
Nec fidem pacti violans negabo:

35 Protuli quidquid labiis meis, hic
Non iterabo.

36 Numine ac nostro celebrata sancto
Iura iurandi semel; illa nunquam
Ut David vana experiatur, ut vel
Irrita, fingam.

37 Quamdiu mundus, soboles manebit
Huic; & ut præsens mihi semper est Sol,
Huic erit præsens solium perenni ac
Tempore firmum.

Ara 38 Lunaque ut mundo superat fidelis
Testis, & nubem variata lustrat;
V S Q V E constanti solium David sic
Comparo mundo.

39 Tu tamen pulsus procul ac reiectum
Percitus flammis tumidi furoris
Vnxeras quem tu, sinis, & repulsus
Negligis heu nunc.

40 Ac tui foedus famuli recidens,
Sternis & sacrum diadema terræ;

41 Illius septa ac ruis, atque muros
Proteris altos.

42 Hunc manu euellunt, pedibusque calcant,
Qui viam iuxta tenuere, cuncti;
Huncque vicini grauibus cachinni
Vocibus vrgent.

43 Dexteram tollis nimis hunc prementuna
Hostium; pectus reficisque magno

44 Gaudio: atque huius tu aciem retundis
Ensis acutam.

Præliis hunc nec stabilis, remisus.

45 Splendor est huius, periitque per te,

K

Atque

Quot

346 PSALMORVM LIBER III.

Atque humi excelsum folium iacet quod

Proruis ipse.

46 Huic dies curæ minuis iuuentæ;
Vsq̄ue & obuoluis misero hunc pudore:

47 Quis tibi est I A S. modus hunc negandi aut
Dissimulandi?

Bilis an, feruet tua quæ instar ignis,

48 Sæuiet semper? quid ego, memento,
Sæculi; an vanè sobolem creasti

Terrigenarum?

49 Quem virum expertem tenet alma mortis
Vita? se quis nam excipiat sepulchro

50 V S Q V E subducens? Bonitas vel ista
Est vbi prisca?

Quæ fides sancto tibi iure pacta

Cum tuo quondam, D O M I N E Ô, D A V I D E:

51 Te tuis par est meminisse seruis

Addita probra.

Iacta, quæ à multis populis recepi,

Periero, atque his in sinibus repono

Probra viuenti tibi non ferenda

Incolumique.

52 Vt petant probris, repetantque vt, I A S,

Gens tui hæc calces inimica Christi:

53 At fides constans celebretur I A E in

Sæcula mundi.

P S A L -

P

CL

N

Et

3 Me

4 An

5 Vo

6 Ma

7 Na

8 Et

9 Te

10 An

Q

C